

F. t. L. om Tillæg til L. om en Isbryder og Indførelse af Isafgift.

to Stats-Isbrydere skal arbejde jævnsides paa den samlede foreliggende Opgave, der herefter vil blive *dels* (og forventelig under Samvirken med Nabomagternes Isbrydere) at bringe Skibene frem gennem Hovedfarvandene, og *dels* at bringe Skibene frem til Bestemmelsehavnene under Samvirken med Havnenes lokale Materiel. Det kan i denne Sammenhæng bemærkes, at det overfor Spørgsmaalet om Varetagelsen af de centrale Administrationsforretninger for Stats-Isbryderne under Drift er Tanken at fortsætte og yderligere befæste den Organisering og Ledelse af Istjenesten, som man med særdeles tilfredsstillende Resultat (jfr. herved den i fornævnte Bilag 2 indeholdte Skrivelse fra Dampskibsrederforeningen) har benyttet med Hensyn til den eksisterende Stats-Isbryder. Saasnart Isbrydningstjenesten etableres, eller rettere fra det Tidspunkt, da der maa regnes med saadan Etablering, modtages i Ministeriets Søfartskontor Meldinger fra Redere, Agenter for fremmede Skibe, Havneudvalg og Handels- og Industrifirmaer etc. om Skibe, som forventes at komme eller ventes klar til Afgang, med fornøden Oplysning om alle Enkeltheder; erfaringsmæssigt indløber disse Meldinger i særdeles god Tid (f. Eks. allerede ved Skibenes Afgang fra engelsk Havn). Radiomeldinger fra Skibe i Søen afgives dog hyppigst direkte til Isbryderen. Paa Grundlag af det saaledes indløbende Efterretningsstof, den almindelige Oversigt over Issituationen og de Oplysninger om særlige Forhold, der maatte foreligge, tilrettelægges og ekspederes, saa hyppigt som Forholdene kræver det, til Isbryderen (Isbryderne) alle Meldinger, der har Betydning for den nærmeste Tids Arbejde; Telegrafforbindelsen vedligeholdes efter Omstændighederne hele Døgnet rundt, og Telegrammerne ekspederes som Statstelegrammer forud for al privat Korrespondance. Alle nærmere Dispositioner, derunder for en væsentlig Del ogsaa Aftaler med lokale Isbrydere, træffes ordentligvis af Isbryderføreren, der i det hele har en betydelig Grad af Handlefrihed.

Da Anskaffelsen og Driften af Isbryderen „Isbjørn“ i Medfør af Bestemmelserne i Lov Nr. 251 af 13. Juni 1922 som fornævnt helt ud bæres af den paa Skibsfarten hvilende Isafgift, har man fundet det naturligt at gaa ud fra, at den Del af Omkostningerne ved Anskaffelse og Drift af den projekterede ny Isbryder, der ikke umiddelbart bæres af Staten selv (jfr. herom

nedenunder), udredes gennem en efter Havnenes ud- og indgaaende Varemængder beregnet Isafgift, der enten paalignes som en Vareafgift eller simpelthen dækkes af vedkommende Havnes almindelige Indtægter. I Overensstemmelse med dette Synspunkt er de finansielle Grundbestemmelser i Lovforslagets § 2 udformet. Den her omhandlede Isafgift, der for samtlige Havne tilsammen vil andrage et aarligt Beløb af 120 000 Kr., tænkes undergivet periodisk Regulering med Hensyn til Fordelingen under nøje Hensyntagen til Havnenes Forhold, derunder navnlig ogsaa Hensyntagen til det Isbrydermateriel, den enkelte Havn selvstændig driver; det er derhos ligesom i Loven af 13. Juni 1922 forudsat, at Nedsættelse af Afgiftens samlede aarlige Beløb kan finde Sted administrativt i Tilfælde af, at Omkostningerne ved Isbrydningstjenesten erfaringsmæssigt maatte vise sig lavere end paaregnet.

Omkostningerne ved Forrentning og Amortisation af Byggesum samt ved Driften af en fuldt moderne Isbryder som den projekterede er paa Grundlag af de foreliggende Erfaringer beregnet at andrage ca. 135 000 Kr. aarlig, saaledes at dette Beløb udredes hvert Aar uden Hensyn til Isforholdene i det enkelte Aar. 15 000 Kr. af dette Beløb paaregnes afholdt af Statskassen uden Dækning gennem Afgiften, og endvidere paatager Staten sig Administrationen af Isbryderen med deraf flydende Udgifter ligesom Tilfældet er for „Isbjørn“s Vedkommende. Længden af Driftsperioden for den projekterede Isbryder er ved Beregningen af de samlede Omkostninger anslaaet til at blive det dobbelte af „Isbjørn“s Driftsperiode.

Finansielt set vil saaledes Statens Isbrydningstjeneste ligesom hidtil praktisk talt komme til at hvile helt i sig selv, idet det fornævnte Beløb af 15 000 Kr., der ikke dækkes af den foreslaaede Afgift, med Føje vil kunne anses som et Udtryk for den Forpligtelse, der efter Sagens Natur maa paahvile Staten til at tilvejebringe Forbindelse med isolerede Dele af Riget, der under vanskelige Forhold i særlig Grad maatte blive nødstedt.

Ved Arbejdet med Planen om en Udvidelse af Statens Isbrydningstjeneste efter de foran omhandlede Linier har det for Ministeriet fra første Færd været en Forudsætning, at dens Fremme i ganske overvejende Grad maatte være betinget af, hvorvidt Planen fandt utvivlsom Tilslutning fra de interesserede Provinskredsers Side.